

Gregorii Nazjanzeni Threnus.

<http://rcin.org.pl>

b. n.

Τῶν ἐν Ἀγίοις
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπισκόπου Ναζιανζηνῶ

Ἄρηνος, καὶ πρὸς χρῆσιν δέξαισθε ἐν λύσει τοῦ βίου.

Ω Μοι ἐγὼν, ὅτι δὴ με πρὸς οὐρανὸν, ἠδὲ θεῶν
χάρον ἐπαγόμενον, σῶμα τὸδ' ἀμφὶς ἔχει.
Οὐδέπῃ ἐμβασις ἐστὶ πολυπλανέος βιότου,
Καὶ θυγερῆς κακίης, ἣ μ' ἐπέδησε κάλα,
Πάνθ' ὅτεν ἀπερρώτοισι πεικτυπίουσα μερίμναις,
Βοσκομῆναις ψυχῆς καίπῃσα ἢ χάριτες.
Ἀπὸ με λύσον ἀναξ, λύσον χθονίαν ἀπὸ δεσμών,
Ἐ με χορολασίην ἔξω ἐς οὐρανίην.

DIVI GREGORII THEOLOGI
Episcopi Nazianzeni

Threnus, quo cupit dissolvi & esse cum CHRISTO,
rudi Minerva Latinè redditus.

H Ei mihi, quòd me ad Cælum atque DEI
Locum festinantem corpus hoc utrinquè tenet!
Nec usquam excessus est errabundæ vitæ
Et odiosi vitii, quod me devinxit infrà:
Undiquè improvisis circumsonans curis,
Depascentibus animæ pulchritudines & gratias.
Sed me solve Rex, solve terrestribus à vinculis,
Et me choro statuo in Cœlesti.

(1)

Parodia

Parodia Latina.

HEi mihi, in adversas geminus propè di-
strahor oras!

Hinc rapit ancipitem Spiritus, inde caro.
Spiritus in Cœlum torquet, caro pigra re-
torquet:

Viribus ille suis, viribus ista suis.

Hic tenet, illa tenet: nec finis: uterquè mora-
tur,

Et socium socius vexat uterquè suum.

Quid faciam ambiguum pondus, fera dupli-
cis inter

Prælia naturæ, diffidiumquè viæ?

Astra vocant, sed vincla tenent circumsona
curis:

Quêis animi premitur, deteriturquè decus

Astra

Astra vocant, O! Vincula tenent, ah! Christe
catenas

Corporis & mentis solve, vel ambo trahe.

Parodia Polonica.

Niestety! na dwie różne rozrywam się
strony,

Raz tu, drugi raz ówdzie gwałtownie cią-
gniony.

Duch porywa ku niebu, ciało rwie ku zie-
mi:

Ow ciału, to duchowi siły przeciwnemi.

Ow trzyma, y to trzyma: wieczny spór się
wiedzie;

Z tym y z owym biedzę się, nie masz
końca biedzie.

(2)

Cóż

Cóż uczynię wątpliwy między zwawym
sporem

Dwu natur, y dwojakię drogi różnym
torem?

Niebo wzywa, lecz ziemskie trzymają kay-
dany,

Ktòremim do ciężkiego ciała przyko-
wany.

Niebo wzywa, Ey! Ciało trzyma, ach! ty
dwoje

Niezdolnych rozprząd Chryście, lub cią-
gnij oboje.

